

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügy.szám:	10/1199-0/2015
Érkezett:	2015 MÁJ 06.
Példány:	1
Melléklet:	6+5 db
Kezelőiroda:	A

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 16.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 MÁRC 04.
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FÓLAJSTROMSZÁM:	
ALKOTMÁNYJOGI PANASZA	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest

**Magyar Honvédség Egészségügyi Központ
indítványozónak**

/1134 Budapest, Róbert K. krt. 44./

jogi képviselő:

Honvédelmi Minisztérium
 [Redacted]

[Redacted] jogtanácsos
 Honvédelmi Minisztérium
 Igazságügyi- és Jogi Képviselési Főosztály
 (1055 Budapest, Balaton utca 7-11.),

[Redacted] főosztályvezető
 ellenjegyző,
 Honvédelmi Minisztérium
 Igazgatási- és Jogi Képviselési Főosztály,

a Kúria Pfv. III. 21.113/2014/4. sz. felülvizsgálati közbenső ítélete, és a

Fővárosi Ítéltábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz. másodfokú jogerős közbenső és részitélete ellen, a

Fővárosi Törvényszék útján

HONVÉDELMI MINISZTERIUM
IGAZGATÁSI ÉS JOGI KÉPVISELETI
FŐOSZTÁLY

1. sz. példány

Nyt. szám: 343-33/2013/b.

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Mint a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ (1134 Budapest, Róbert Károly krt. 44.) indítványozó (korábbi III. r. alperes), jogi képviselője: [REDACTED] jogtanácsos (Honvédelmi Minisztérium, Igazgatási- és Jogi Képviseleti Főosztály, 1055 Budapest, Balaton utca 7-11.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. és 43. §-ai alapján, a Fővárosi Törvényszék útján, az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztjük elő.

Indítványozzuk, hogy a t. Alkotmánybíróság szíveskedjék

- a Fővárosi Ítéltábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz. másodfokú közbenső és részítélete és
- a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.113/2014/4. sz. felülvizsgálati közbenső ítélete

Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a fenti ítéleteket az alábbiak szerint megsemmisíteni,

az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe, 25. cikk (1) és (3) bekezdésébe, a 26. cikk (1) bekezdésébe és a 28. cikkébe ütközésére tekintettel.

Indítványunk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő.

1. **A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése**

A megsemmisíteni kért bírói döntések:

- a Fővárosi Ítéltábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz. másodfokú közbenső és részítélete, valamint,
- a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.113/2014/4. sz. alatti felülvizsgálati közbenső ítélete.

A Kúria fenti számú ítélete indítványozó részére történt kézbesítésének napja: 2015. január 5.

Az alkotmányjogi panasz beadásának határideje (a kézbesítéstől számított 60. nap): 2015. március hó 6. napja.

2. Az Alaptörvényben biztosított és megsemmisíteni kért ítéletek által sértett jogok megnevezése

- R) cikk (2) bekezdés (az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek),
- XXVIII. cikk (1) bekezdés (perek tisztességes elbírálásához való jog),
- XXVIII. cikk (7) bekezdés (jogorvoslathoz való jog),
- 25. cikk (1) bekezdés (a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el),
- 25. cikk (3) bekezdés (a Kúria biztosítja a jogalkalmazás egységét),
- 26. cikk (1) bekezdés (a bírák alá vannak rendelve a törvénynek),
- 28. cikk (a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabály szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik).

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések)

3.1. Az elsőfokú eljárás

■■■■■■■■■■ és ■■■■■■■■■■ felperesek 6. P. 25.850/2010. számon pert indítottak a Fővárosi Törvényszéken a Szent Rókus Kórház és Intézményei I. r. alperes, az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet (a továbbiakban: EKI) II. r. alperes, valamint a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ (a továbbiakban: MH EK) indítványozó, III. r. alperes ellen. A per kártérítés iránt folyt, a gyermekük, néhai ■■■■■■■■■■ részére az Országos Gyógyintézeti Központ (a továbbiakban: OGYK) által a 2006. évben nyújtott egészségügyi ellátás miatt.

Az indítványozó tehát a fentiekben írt perek III. r., a megsemmisíteni kért ítéletek szerint a jogalap tekintetében elsőfokon pernyertes, másodfokon pervesztes alperese.

Néhai ■■■■■■■■■■ esetében az aorta billentyű-fertőzéses szívbelhártya-gyulladását diagnosztizálták, majd az OGYK Szívsebészeti Osztályán 2005. augusztus 16-án főéri műbillentyű beültetést végeztek, melyet követően 2005 novemberétől 2006 októberéig a beteg kéthavonta járt az OGYK kontrollvizsgálatára.

2006. november 13-án az OGYK-ban kardiológiai kontrollvizsgálatot végeztek, melynek során a dokumentációban az került rögzítésre, hogy „progresszió minden területen”.

Ezt követően a beteg 2006. december 13-án került vissza az OGYK Kardiológiai Intenzív Osztályára, majd december 14-én az OGYK Szívsebészetre, ahol a progrediáló állapot miatt, vitális indikációval új műbillentyűt ültettek be és vegetáció-eltávolítást végeztek. A műtét során szövődmények léptek fel, a műtét elhúzódóvá vált és a megterhelést az amúgy is súlyos állapotú beteg szervezete tolerálni már nem tudta, a műtőasztalon meghalt.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő véleménye alapján a 6. P. 25.850/2010/51. sz. közbenső- és részítéletében kizárólag a II. r. alperes EKI kártérítési felelősségét állapította meg, a felpereseket azzal összefüggésben ért károkért, hogy hozzátartozójuk, néhai ■■■■■■■■■■

██████████ kezelése során az OGYK-ban a 2006. november 13-án a mellkasfalon keresztül elvégzett szív-ultrahang vizsgálat eredménye alapján nem végezték el azonnal a nyelőcső felőli szív-ultrahang vizsgálatot.

Az elsőfokú bíróság a III. r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította, arra tekintettel, hogy álláspontja szerint az OGYK megszüntetésére vonatkozó, 2007. június 29-én kelt, az Egészségügyi Minisztérium és a Honvédelmi Minisztérium között létrejött megállapodás, az OGYK megszüntető okirata, a 175/2007. (VI. 30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja, továbbá az indítványozói jogelőd, az Állami Egészségügyi Központ (a továbbiakban: ÁEK) Alapító Okirata alapján az OGYK-ban végzett kezelés során okozott kár megtérítésére a II. r. alperes EKI volt köteles nem pedig az indítványozó, azaz a III. r. alperes.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 2007. június 29-én kelt, az Egészségügyi Minisztérium és a Honvédelmi Minisztérium között létrejött megállapodás 4.1. pontja alapján az OGYK 2007. június 30-át követően is folytatja működését, végzi gazdálkodási feladatait. Ugyanezen pont szerint az intézmény 2007. június 30. előtt keletkezett tartozásállományát, a vele szemben támasztott követeléseket, továbbá a tevékenységéből eredő peres ügyeket és károkat – beleértve az utólag megismert kötelezettségeket is – az OGYK viseli.

Az OGYK megszüntető okirata pedig a vagyoni jogok és kötelezettségek jogutódjaként (az ingatlanvagyon kivételével) a II. r. alperes EKI-t jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a II. r. alperes EKI kártérítési felelősségét ezek a rendelkezések alapozták meg.

Az elsőfokú bíróság fenti megállapodás 4.1. pontja alapján, mely szerint „a III. r. alperesi jogelőd ÁEK az állományában továbbfoglalkoztatott orvosok korábbi tevékenységével összefüggő műhibaperek képviselőjét átveszi” – hangsúlyozta, hogy a „képviselő” kifejezés jelentése egyértelmű, azt nem lehet kártérítési felelősségként értelmezni, még akkor sem, ha nehezen érthető, hogy mi lehetett ezen megállapítás célja.

Az elsőfokú bíróság a 175/2007. (VI. 30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az ÁEK csak a felsorolt intézmények – köztük az OGYK – fekvő-, illetve járóbeteg-szakellátó elemeit vette át jogutódként, így tehát nem a vagyoni jogokkal kapcsolatos jogutód. A III. r. alperesi jogelőd, az ÁEK Alapító Okirata alapján megállapította továbbá, hogy az ÁEK kizárólag az elődintézmények szervezeti elemeinek átvételéből adódó jogok és kötelezettségek tekintetében a jogutódja a jogelőd intézményeknek.

Az indítványozó álláspontja alapján az OGYK megszüntetésére vonatkozó okiratok alapján és a fenti érvelés szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, amikor a felperesek keresetét az indítványozóval szemben elutasította.

3.2. A másodfokú eljárás

A felperesek és a II. r. alperes fellebbezése alapján, a Fővárosi Ítéletábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz. közbenső és részítélete a Fővárosi Törvényszék 6. P. 25.850/2010/51. sz. közbenső és részítéletét részben megváltoztatta akként, hogy a II. r. alperes EKI és III. r. alperes MH EK (indítványozó) egyetemleges kártérítési felelősségét állapította meg az I. és II. r. felpereseket azzal összefüggésben ért károkért. A károkozás ténye az volt, hogy hozzátartozójuk, néhai ██████████ kezelése során az OGYK-ban a 2006. november 13-án a mellkasfalon keresztül elvégzett szívultrahang vizsgálat eredménye alapján nem végezték el azonnal a nyelőcső felőli szívultrahang-vizsgálatot.

A másodfokú ítélet indokolása szerint a II. r. alperesnek nem sikerült bizonyítania a kártérítési felelősség alóli mentesülésre okot adó körülményeket, a III. r. alperes felelőssége pedig a II. r. alperessel kötött megállapodása, illetőleg a létrehozásával kapcsolatos kormányhatározatok alapján állapítható meg.

A Fővárosi Ítéletábra – az ítélete indokolásába foglalt - álláspontja szerint a fenntartó minisztériumok megállapodásából az tűnik ki, hogy a felek a jogutódlással kapcsolatos kérdések rendezése során a III. r. alpereshez, illetve az OGYK-hoz kerülő tevékenységeket „szakmai szempontok szerint” osztották meg egymás között.

A Fővárosi Ítéletábra szerint a III. r. alperes létrehozásával kapcsolatos kormányhatározatok, a Honvédelmi Minisztérium és az Egészségügyi Minisztérium által kötött megállapodás, az OGYK megszüntető okirata, valamint az ÁEK Alapító Okirata együttes értelmezésével **azonban az a következtetés vonható le, hogy a per alapjául szolgáló kárkötelemben a károkozó OGYK-nak a két intézmény „jogutódlással kapcsolatos kötelezettségvállalásai elválaszthatatlansága” folytán mind a II. r., mind a III. r. alperes is jogutódlja.**

A Fővárosi Ítéletábra kiemelte, hogy a károsulti pozícióban lévő I-II. r. felperesek igényének érvényesítését nem gátolhatja a jogutódlók között a jogutódlás kérdésében kialakult vita. A jogutódlók belső jogviszonyára tartozó kérdés, hogy egymás között hogyan rendezik a jogelődjük által okozott károkért való tényleges helytállás kötelezettségét.

3.3. A felülvizsgálati eljárás

A másodfokú ítélettel szemben III. r. alperes (indítványozó) felülvizsgálati kérelemmel élt a Kúriánál, az alábbi indokok alapján.

Álláspontja szerint a másodfokú ítélet – az alábbiakban részletezettek szerint – jogszabálysértő, ugyanis – ahogyan az az OGYK jogutódlását szabályozó okiratokból kétséget kizáróan megállapítható – a felperesek keresete nem a III. r. alperessel szemben érvényesíthető, hanem kizárólag a II. r. alperessel szemben, így keresetőségi jog hiányában a III. r. alperes kártérítési felelőssége a felperesek irányában nem áll fenn. Emiatt a kereset III. r. alperessel szembeni elutasításának és a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítélete helybenhagyásának lett volna helye.

A III. r. alperes a felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta azt az álláspontját, hogy a kereset vele szembeni megalapozatlansága és az OGYK jogutódlásának kérdésében levont, jogilag nem helytálló, továbbá jogszabályi indokolással alátámasztani elmulasztott jogi következtetése miatt a másodfokú ítélet

- III. r. alperesnek az OGYK-ban történt egészségügyi ellátásokért fennálló helytállási kötelezettsége hiányában a Ptk. 339. § (1) bekezdésébe,
- az OGYK egészségügyi tevékenysége megszüntetése időpontjában (2007. 06. 30. napján) hatályos, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 88. § (3), 90. § (3), 91/A. § (3) bekezdésébe,
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 104. § (1), (5) és (6) bekezdésébe, valamint
- a Pp. 213. § (1) bekezdésébe és 221. § (1) bekezdésébe

ütözik.

A fentiek miatt III. r. alperes kérte a Kúriát a Fővárosi Ítéltábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz., a felperesek III. r. alperessel szemben előterjesztett keresetének jogalapját elbíráló és a III. r. alperes álláspontja szerint jogszabálysértő ítéletének

- elsődlegesen a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján – tárgyaláson kívüli – hatályon kívül helyezésére, és felperesek keresetének III. r. alperessel szembeni elutasítására,
- másodlagosan a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján – tárgyaláson kívüli – hatályon kívül helyezésére, és a Fővárosi Ítéltábla új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására.

A felülvizsgálati kérelem részletes indokolását az alábbiak képezték.

Az indítványozó III. r. alperes álláspontja szerint felpereseket az általuk érvényesített jog nem a III. r. alperessel szemben illeti meg, hanem a II. r. alperessel szemben, ezért a felpereseknek a III. r. alperessel szemben előterjesztett keresete Fővárosi Ítéltábla általi elutasításának lett volna helye úgy, mint ahogyan az elsőfokú bíróság érdemben helyesen a felpereseknek a III. r. alperessel szembeni keresetét elutasító döntést hozott.

- Az indítványozó szerint a Fővárosi Ítéltábla az OGYK jogutódlásáról rendelkezésre álló okiratokkal és a Magyar Államkincstár törzskönyvi nyilvántartásával ellentétes ítéletet hozva állapította meg a III. r. alperes kártérítési felelősségét, másrészt a II. és a III. r. alperes belső jogviszonyára hivatkozással a jogutódlás kérdésében – a Pp. 213. § (1) bekezdése ellenére – érdemi döntést nem hozott, továbbá a III. r. alperes kártérítési felelősségének megállapításánál – a Pp. 221. § (1) bekezdése ellenére – nem jelölt meg olyan jogszabályi indokokat, melyek döntésének jogszerűségét alátámasztanák.

A Pp.-hez fűzött Kommentár, valamint a vonatkozó bírói gyakorlat (többek között: BDT 2005. 1145., BH 2000.346.) értelmében a kereshetőségi jog a fél és a per tárgya közötti, anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik: azt jelenti, hogy a felperest megilleti a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. Kereshetőségi jog hiánya esetén a kereset elutasításának van helye.

A kereshetőségi jog fennállása tehát ama igényérvényesítési jogosultságot jelenti, hogy a perbeli alanyi jog a konkrét felperest az adott tényállás alapján a konkrét alperessel szemben megilleti-e.

A III. r. alperes álláspontja szerint a felperesek kereshetőségi joga a perbeli tényállás mellett a III. r. alperessel szemben nem állt fenn, az alábbiak miatt.

Néhai ██████████ egészségügyi ellátása az OGYK-ban történt, mely már az ellátást követően, 2008. október 30. napján került jogutód nélkül megszüntetésre.

1. A Honvédelmi Minisztérium és az Egészségügyi Minisztérium között, 2007. június 29. napján létrejött megállapodás 4.1. pontja értelmében *az intézmény (megj.: az OGYK) 2007. június 30. napja előtt keletkezett tartozásállományát, a vele szemben támasztott követeléseket, továbbá a tevékenységéből eredő peres ügyeket és károkat, beleértve az utólag megismert kötelezettségeket is, az OGYK viseli. A III. r. alperes jogelődje, az ÁEK kizárólag az állományában továbbfoglalkoztatott orvosok korábbi tevékenységével összefüggő műhibaperek képviselőjét veszi át.*

2. Az ÁEK Alapító Okirata értelmében *az ÁEK, mint költségvetési szerv kizárólag az elődintézmények fekvőbeteg- és egyes járóbeteg-ellátást végző szervezeti elemeinek átvételéből adódó jogok és kötelezettségek tekintetében jogutódja a jogelőd intézményeknek (azaz kizárólag ún. szakmai jogutód).*

3. Az egyes központosított egészségügyi szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások igénybeviteléről, valamint a külön meghatározott személyek tekintetében fennálló egészségügyi ellátás rendjéről szóló 175/2007. (VI. 30.) Korm. rendelet 1. § a) pontja is akként rendelkezik, hogy

az ÁEK az OGYK fekvőbeteg-ellátó és egyes járóbeteg-ellátó elemeinek jogutódlással történő átvételével jön létre.

4. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 88. § (3) bekezdésének megfelelően az OGYK alapítója, az Egészségügyi Minisztérium az Egészségügyi Közlöny 2008/18. számában tette közzé az OGYK megszüntető okiratát. Eszerint az – ingatlan vagyonon kívüli – vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében az OGYK jogutódja az – itt II. r. alperes – EKI (pénzügyi jogutód).

5. A fentiek szerint mind a tárcaközi megállapodás, mind az ÁEK Alapító Okirata, a kormányrendelet, továbbá az OGYK megszüntető okirata (1-4. pontok) egyértelműen fogalmazznak. Már ezekből kitűnik, hogy az OGYK-ban a 2007. június 30. napját megelőzően végzett egészségügyi ellátásokból eredően támasztott és esetlegesen megalapozottnak bizonyuló kártérítésekért a II. r. alperes EKI köteles helytállni, e kárigények kizárólag vele, mint pénzügyi jogutóddal szemben érvényesíthetők.

6. A Magyar Államkincstár az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 104. § (1) bekezdése alapján közhiteles hatósági nyilvántartást (törzskönyvi nyilvántartás) vezet a költségvetési szervekről, amely nyilvántartás adatairól az (5) bekezdés értelmében ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy fennállnak, és amelynek adatai a (6) bekezdés értelmében nyilvánosak, és azokat bárki megtekintheti.

Az OGYK törzskönyvi adatai szerint jogutódként a nyilvántartásban az ingatlan vagyonon kívüli vagyon vonatkozásában – a fenti okiratok alapján – a II. r. alperes EKI szerepel.

- A törzskönyvi nyilvántartás kivonatában az ÁEK semmilyen formában nincs bejegyezve jogutódként.
- A III. r. alperes a nyilvános és bárki által bármikor megismerhető törzskönyvi nyilvántartás adataira is hivatkozott, és az OGYK törzskönyvi kivonatát csatolta. **A Fővárosi Ítélet táblája az ítéletének indokolásában semmiféle említést nem tett a törzskönyvi nyilvántartásról. Az ítélet a nyilvántartás tartalmával ellentétes.**

7. A III. r. alperes a fentiek miatt kifogásolta a másodfokú ítélet akként való indokolását, hogy a II. és a III. r. alperes belső jogviszonyára tartozik az, hogy az OGYK által okozott károkért való tényleges helytállási kötelezettséget hogyan rendezik. A helytállási kötelezettséget ugyanis a fenti okiratokkal a II. és a III. r. alperesek fenntartói már meghatározták, és e szerint – a megállapodás 4.1. pontja értelmében – helytállási kötelezettséggel a II. r. alperes tartozik.

A két minisztérium közötti megállapodás érvényességét II. r. alperes sem vonta kétségbe, csakis a megállapodás értelmezésében foglalt el III. r. alperestől eltérő álláspontot.

A III. r. alperes álláspontja szerint az OGYK jogutódlása tárgyában csatolt okiratok cáfolják a Fővárosi Ítélet táblája azon megállapítását, mely szerint II. és III. r. alperes kötelezettségvállalásai elválaszthatatlanok volnának; éppen ellenkezőleg, azt bizonyítják, hogy a kártérítési (vagyoni) kötelezettségekért történő helytállásra kizárólag II. r. alperes került kijelölésre.

A fentiek miatt az indítványozó III. r. alperes álláspontja az volt, hogy a Fővárosi Ítélet táblája az OGYK jogutódlására vonatkozó okiratok tartalmából helytelen jogi következtetést vont le, tekintettel arra, hogy azok alapján III. r. alperes Ptk. 339. § szerinti kártérítési felelőssége nem állapítható meg.

A III. r. alperes megjegyezte, maguk a felperesek is úgy nyilatkoztak fellebbezésükben, hogy álláspontjuk szerint a II. r. alperest terheli a kártérítési kötelezettség, mert a II. r. alperes az OGYK jogutódja. Fellebbezésében a II. r. alperes pedig kizárólag a jogi képviselőt ÁEK általi átvételére hivatkozott, és más olyan jogi indokot nem jelölt meg, amely azt támasztotta volna alá, hogy a III. r.

alperest a felperesekkel szemben kártérítési felelősség terheli. **A jogi képviselő átvételének kötelezettsége viszont önmagában nem keletkezteti a képviselt és a perben netán marasztalt szerv (amelynek amúgy van is külön, nevesített pénzügyi jogutódja) ellenében megítélt marasztalás (adott esetben: marasztalási összeg) teljesítésének kötelezettségét. E kötelezettség a nevesített pénzügyi jogutódot terheli.**

8. A III. r. alperes hivatkozott továbbá a II. r. alperes internetes oldalán is fellelhető és letölthető, a 2010. május 7-én, [REDACTED] főigazgató által készített beszámolóra. Ennek a 16. oldala 1.4., „Jogi ügyek kezelése” c. pontjában írtak szerint *az EKI a jogutódlás keretében megszűnt intézetek – köztük az OGYK – jogi működéséig már bejelentett, illetve ezt követően a működés időszakára vonatkozóan bejelentésre kerülő, minden jogi természetű ügyet/pertet köteles rendezni, melyre fedezetet a megszűnt intézetek záró pénzügyi forrásainak még meglévő része biztosít.*

A III. r. alperes kiemelte továbbá, hogy a II. r. alperes EKI Szervezeti és Működési Szabályzatának 3. §-a is rögzíti, hogy *az OGYK jogutódja az egészségügyi miniszter – pénzügyminiszterrel egyetértésben történt kijelölése alapján – a II. r. alperes, továbbá az OGYK jogutódlásból az EKI-re háruló feladatok között szerepelteti az OGYK elleni perekből eredő fizetési kötelezettség teljesítését.*

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban hozott, a Pfv. III. 21.113/2014/4. sz. közbenső ítéletében a jogerős közbenső és részítélet felülvizsgálattal támadott közbenső ítéleti rendelkezését hatályában fenntartotta, az alábbi indokok alapján.

A Kúria álláspontja szerint III. r. alperes arra helyesen hivatkozott, hogy még az OGYK megszűnése előtt, a III. r. alperes Alapító Okiratában is rendelkeztek jogutódlásról, amit a III. r. alperes szakmai jogutódlásnak tekintett. Az elődintézmények fekvőbeteg- és egyes járóbeteg-ellátást végző szervezeti elemeinek átvételéből adódó jogok és kötelezettségek tekintetében jogutód, míg a minisztériumok között, 2007. június 29-i megállapodás csak a műhibaperek képviselőjének átvételéről rendelkezett. Ezek alapján lehetne arra következtetni, hogy csak az úgynevezett szakmai jogutódlásról rendelkeztek a III. r. alperes tekintetében, még az OGYK megszűnése előtt.

A 175/2007. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) azonban már akként rendelkezik, hogy az ÁEK az OGYK fekvőbeteg-ellátó és egyes járóbeteg-ellátó elemeinek jogutódlással történő átvételével jön létre.

Nem vitatható az sem, hogy az OGYK törzskönyvi nyilvántartása jogutódként a II. r. alperest tünteti fel, és itt a III. r. alperes nem szerepel.

A Kúria ítéletének indokolása szerint a vagyon a polgári jogalanyt megillető aktív jogosultságok és passzív kötelezettségek összessége, függetlenül azok keletkezésének jogcímétől, és függetlenül attól is, hogy a kötelezettségek érvényesítésére mikor került sor. Ennek alapján kellett vizsgálni, hogy az OGYK vonatkozásában II. r. és III. r. alperes mikor, milyen vagyon tekintetében tekinthető jogutódnak.

A Kúria ítéletének értelmében helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a fenntartó minisztériumok megállapodásából az következik, miszerint a jogutódlással kapcsolatos kérdések rendezése során (a megállapodás még az OGYK megszűnése előtt történt) a III. r. alpereshez, és az OGYK-hoz kerülő tevékenységeket szakmai szempontok szerint osztották meg egymás között.

Azonban álláspontja szerint azt is helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló adatok (a Kormányhatározat, az R., az Alapító Okirat, a megszüntető okirat) a károkozó OGYK-nak a két intézmény jogutódlással kapcsolatos kötelezettségvállalásainak

elválaszthatatlansága okán – éppen a nem egyértelmű rendelkezések miatt – mind a II. r., mind a III. r. alperes is jogutódnak tekinthető.

Ezért a kúriai álláspont szerint önmagában annak nincs döntő jelentősége, hogy az OGYK törzskönyvi nyilvántartásában csak a II. r. alperes szerepel jogutódként, és a III. r. alperes által meghatározott szakmai és pénzügyi jogutódlás sem állapítható meg külön-külön, és ennek alapján nem különíthető el a két intézmény jogutódlása sem. Ugyanígy, a II. r. alperes hivatkozása az időbeli sorrendre (vagyis, hogy még az OGYK megszűnése előtt született meg a III. r. alperes Alapító Okirata, illetve a két minisztérium megállapodása, a Kormányhatározat és az R.) sem dönti el a kizárólagos jogutódlást. Az adott esetben a rendelkezésre álló okiratok alapján mind a II. r., mind a III. r. alperes esetében megállapítható, hogy jogutódjai az OGYK-nak. Így helyesen következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy a megszűnt kórház által okozott kárért való felelősség tekintetében mind a II. r., mind a III. r. alperes jogutódnak tekinthető.

4. Indokolás arra nézve, hogy a Fővárosi Ítéltábla 7. Pf. 21.563/2013/7. sz. közbenső és részítélete és a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott, Pfv. III. 21.113/2014/4. sz. közbenső ítélete miért ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel

Az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés d) pontja alapján az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Abtv. 27. §-a alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett ítéletek – az alábbiakban részletezettek szerint - az Alaptörvénnyel nem állnak összhangban, azzal ellentétesek, sértik az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait. A felülvizsgálati eljárásban az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az Alaptörvénnyel és a III. r. alperes által hivatkozott jogszabályokkal összhangban nem álló ítélet került meghozatalra, az **indítványozónak sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a perek tisztességes elbírálásához való joga**, továbbá a Kúria ítélete által a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga.

A sérelmezett ítéletek meghozatala során továbbá a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria **nem az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdésével összhangban látta el az igazságszolgáltatási tevékenységét**, a Kúria továbbá olyan ítéletet hozott, amely az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében írtak ellenére **a jogalkalmazás egységét nem biztosítja**.

A III. r. alperes hangsúlyozta azt a felülvizsgálati kérelmében, hogy a költségvetési szervek megszüntetésének szabályai egyértelműek. Az indítványozó álláspontja szerint ezek alapján a Kúriának arra a jogi álláspontra kellett volna jutnia, hogy az OGYK-ban nyújtott perbeli egészségügyi ellátásból eredő, bizonyított kárért kizárólag és egyedül a II. r. alperes EKI tartozik helytállni, különös tekintettel arra, hogy a korábbiakban már hivatkozottak szerint kártérítési felelősségét az OGYK-ban nyújtott egészségügyi ellátásokból eredő bizonyított kárigények

vonatkozásában korábban kifejezetten elismerte és felülvizsgálati kérelmében az annak alaposágát igazoló indokot nem jelölt meg.

Az OGYK megszüntetésének időpontjában (2007. 06. 30-án) hatályos, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: régi Áht.) 88. § (3) bekezdése alapján *a költségvetési szerv megszüntetéséről megszüntető jogszabályban, határozatban, okiratban (a továbbiakban együtt: megszüntető okirat) kell intézkedni.* A megszüntető okiratnak tartalmaznia kell a költségvetési szerv nevét, székhelyét, felügyeleti szervét, a megszüntető szerv nevét, *az esetleges jogutódlással kapcsolatos rendelkezéseket,* valamint azt a tényt, hogy a költségvetési szerv megszüntetésére e törvény mely rendelkezése alapján került sor.

A régi Áht. 90. § (3) bekezdése szerint *a költségvetési szerv megszüntetése esetén — az alapító szerv vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában — a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében a megszüntetett szerv jogutódja az alapító szerv.* Az Országgyűlés vagy a Kormány által alapított költségvetési szerv megszüntetése esetén a megszüntetett szerv jogutódja az államháztartásért felelős miniszter, kivéve, ha törvény vagy a 91/A. § (3) bekezdésében foglalt esetekben törvény vagy kormányrendelet eltérően rendelkezik.

A régi Áht. 91/A. § (3) bekezdése értelmében *az alapító a költségvetési szerv megszüntetését megelőzően kezdeményezi, vagy kiadja azt a jogszabályt, amely tartalmazza a jogutódlással kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá, amely biztosítja, hogy a megszüntetett szerv hatósági feladatai zökkenőmentesen és folyamatosan elláthatóak legyenek.*

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: új Áht.) 104. § (1) bekezdése alapján *a Magyar Államkincstár közhiteles hatósági nyilvántartást (törzskönyvi nyilvántartás) vezet a költségvetési szervekről, amely nyilvántartás adatairól az (5) bekezdés értelmében ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy fennállnak,* és amelynek adatai a (6) bekezdés értelmében nyilvánosak, és azokat bárki megtekintheti. (Megjegyezzük, hogy az OGYK megszüntetésének idején hatályos régi Áht. a törzskönyvi nyilvántartás vonatkozásában ezzel teljességgel egyező szabályozást tartalmaz.)

Az indítványozó III. r. alperes álláspontja szerint fenti rendelkezések szerint az OGYK megszüntetése és jogutódlása körében elsődlegesen a Magyar Államkincstár közhiteles törzskönyvi nyilvántartásának a tartalma alapján kell állást foglalni az OGYK jogutódlásának a kérdésében. Ellenkező bizonyításáig ugyanis vélelmezni kell, hogy a törzskönyvi nyilvántartásban foglalt adatok fennállnak, jelen perben pedig a nyilvántartás tartalmát sem a felperesek, sem a II. r. alperes nem tette vitássá.

A Kúria ugyan megállapította azt, hogy a törzskönyvi nyilvántartásban a III. r. alperes nem szerepel, de jogi következtetése téves volt, amikor a költségvetési szervek megszüntetésére vonatkozó fenti jogszabályhelyeket figyelmen kívül hagyta (mint ahogy azokat a Fővárosi Ítéltábla sem alkalmazta a másodfokú ítéletében).

Az Alaptörvény

- **R) cikk (2) bekezdése alapján a jogszabályok mindenkire kötelezőek,**
- **25. cikk (1) bekezdése alapján a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el,**
- **a 26. cikk (1) bekezdése alapján a bírák alá vannak rendelve a törvénynek,**
- **a 28. cikk alapján pedig a bíróság a jogalkalmazás során a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi.**

Fentiekből olvashatóan a másodfokú és a felülvizsgálati eljárás során az Áht. szabályaiba ütköző módon hozott ítéletek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseibe ütköznek.

Az indítványozó III. r. alperes álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla, illetve a Kúria azt helyesen állapították meg, hogy a fenntartó minisztériumok megállapodásából az következik, miszerint a jogutódlással kapcsolatos kérdések rendezése során, az OGYK megszűnése előtt, a III. r. alpereshez, illetve az OGYK-hoz kerülő tevékenységeket szakmai szempontok szerint osztották meg egymás között (amely egyébként a törzskönyvi nyilvántartás adataival is összhangban álló megállapítás).

Az indítványozó álláspontja szerint azonban a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria ezen megállapításai egyúttal a régi Áht. 91/A. § (3) bekezdésében írtakat is kell, hogy jelentsék, azaz, hogy az Áht. értelmében a költségvetési szerv megszüntetése során a jogutódlással kapcsolatos rendelkezések (helytállási kötelezettség) és a feladatellátás egymástól elválhat.

Így a HM-EüM megállapodás, az ÁEK Alapító Okirata, az R. szabályai és a törzskönyvi nyilvántartás egybehangzóan mutatnak arra, hogy III. r. alperes kizárólag szakmai jogutód.

Az indítványozó hangsúlyozza, hogy az OGYK megszüntetésére vonatkozó jogszabályokat és az állami irányítás egyéb jogi eszközeit nyilvánvalóan a 2007. évben hatályos, a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény szabályainak figyelembevételével, az ott írtak szerint szükséges az OGYK jogutódlásának kérdése kapcsán értékelni.

Így a Fővárosi Ítéltábla másodfokú ítéletében hivatkozott, 2058/2007. (III. 31.) Korm. határozat – amely ráadásul a HM-EüM megállapodást és az OGYK megszüntető okiratát megelőzően került meghozatalra – nem értékelhető nagyobb jelentőséggel az OGYK jogutódlása kérdésének eldöntésénél, mint az Áht., közelebbről a törzskönyvi nyilvántartás és az annak alapját képező, az OGYK megszüntetését részletesen szabályozó okiratok (HM-EüM megállapodás, és az OGYK megszüntető okirata).

A Kúria ítélete ellentmondásos abban a tekintetben is, hogy egyszerre hivatkozik

- (1) a tevékenységek szakmai szempontok szerinti megosztására, valamint
- (2) a II. és a III. r. alperes kötelezettségvállalásainak elválaszthatatlanságára (melyek az indítványozó álláspontja szerint már önmagukban egymást kizáró állítások), és arra, hogy
- (3) a II. és a III. r. alperes is jogutódnak tekintethető, „éppen a nem egyértelmű rendelkezések miatt”.

Ugyanazon ítélet tehát egyidejűleg teszi le a voksot az „egyik irányú egyértelműség”, az ezzel teljesen ellentétes „másik irányú egyértelműség”, valamint a „kétértelműség” mellett.

Az OGYK megszüntetése körében értékelésre kellett volna, kerüljenek továbbá az alapítót az Áht. alapján terhelő kötelezettségek, így, ha a kúriai álláspont szerint az OGYK megszüntetésére vonatkozó rendelkezések nem egyértelműek, akkor azokat az indítványozó szerint a régi Áht. 90. § (3) bekezdése szerint lett volna szükséges értékelni. Eszerint a költségvetési szerv megszüntetése esetén – az alapító szerv vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében a megszüntetett szerv jogutódja az alapító szerv.

Az indítványozó az OGYK megszüntetésére vonatkozóan rendelkezésre álló okiratokra tekintettel, a felülvizsgálati eljárásban kifogásolta a másodfokú ítélet indokolásának azon kitételét, mely szerint „a károsulti pozícióban lévő I-II. r. felperesek igényének érvényesítését nem gátolhatja a jogutódok között a jogutódlás kérdésében kialakult vita, a jogutódok belső jogviszonyára tartozó kérdés, hogy

egymás között hogyan rendezik a jogelődjük által okozott károkért való tényleges helytállás kötelezettségét.”

A Kúria az ítéletének indokolásában szintén úgy fogalmazott, hogy a felelősség egymás közti megosztásának a kérdése az egyetemlegesen felelős jogutódok belső jogviszonyára tartozik.

Az indítványozó III. r. alperes azonban a perben egyértelmű nyilatkozatokat tett, amelyek szerint kéri felelőssége és helytállási kötelezettsége bírósági határozatban történő kizárását. A kérelmekhez (nyilatkozatokhoz) kötöttség elve folytán ezért a jogorvoslati eljárásokban mind a Fővárosi Ítéltáblának, mind a Kúriának határozottan döntenie kellett volna az alperesi felelőségek egymás közötti „megosztásáról”, úgy, ahogyan azt az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék meg is tette (az indítványozói álláspont szerint a III. r. alperes felelősségét teljességgel kizárva).

Ezzel ellentétben a jogorvoslati bíróságok e jogvita további menetét – a perrendbe ütközően ki nem merítve a III. r. alperes kérelmeiben és nyilatkozataiban foglaltakat – mintegy „ráhagyták” a felek (azaz az alperesek) későbbi „egymás közötti rendezésére”. Ennek sikertelensége azonban várhatóan egy újabb, immár az alperesek közötti polgári pert indukál – holott ez, egy erre is kiterjedő jogorvoslati döntéssel már eleve megelőzhető lett volna. **Az indítványozó által vitatott, méltán „passzívnak” tekinthető felsőbbbírói megközelítés így teljességgel ellentmond a szakma által „pergazdaságosságnak” nevezett elvárásnak is.**

A felperesnek a Pp. 121. § szabályait figyelembe véve határozott kereseti kérelmet kell előterjesztenie, a bíróságnak pedig a Pp. 213. § (1) bekezdése alapján a kereseti kérelemről döntést kell hoznia, a Pp. 221. §-ának megfelelő indokolás mellett.

A Pp. 221. §-a értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú és felülvizsgálati eljárásban hozott ítélet mellett a Pp. 213. § (1) bekezdésében és a 221. §-ában írtak nem valósultak meg, hiszen maga a Kúria fogalmazott úgy, hogy „*éppen a nem egyértelmű rendelkezések miatt*” tekinthető a II. és a III. r. alperes is jogutódnak, melyet a Kúria jogszabályi indokolással elmulasztott alátámasztani.

A fentiek miatt, a Kúria ítélete folytán **az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított, jogorvoslathoz való joga nem érvényesülhetett.**

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria fenti eljárása folytán **az indítványozónak sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a perek tisztességes elbírálásához való joga.**

A sérelmezett ítéletek meghozatala során továbbá a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria nem az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdésével összhangban látta el az igazságszolgáltatási tevékenységét, a Kúria továbbá olyan ítéletet hozott, amely az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében írtak ellenére a jogalkalmazás egységét nem biztosítja.

Az OGYK által nyújtott egészségügyi ellátásokból eredő igényeket elbíráló első- és másodfokú bíróságok egységes joggyakorlaton alapuló döntését a Kúria ítélete nem teszi lehetővé, tekintettel

azon indokolására, hogy II. és III. r. alperes is jogutódnak tekinthető, „éppen a nem egyértelmű rendelkezések miatt”.

Az indítványozó álláspontja szerint az OGYK megszüntetéséről szóló HM-EüM megállapodás, az OGYK megszüntető okirata, és az ezek alapján felvett törzskönyvi nyilvántartás adataiból, figyelembe véve az Áht. rendelkezéseit, kétséget kizáróan megállapítható, hogy a jelen perben az OGYK-ban nyújtott egészségügyi ellátásból eredő, bizonyításra kerülő károkért való helytállásra egyedül és kizárólag a II. r. alperes EKI köteles.

Az indítványozó fentiekben összefoglalt álláspontja a következő. A sérelmezett ítéletekben az ügy érdemében hozott döntés szerint a II. és a III. r. alperest egyetemleges kártérítési felelősség terheli a felperesekkel szemben azzal összefüggésben, hogy hozzátartozójuk, néhai Bognár Szabolcs kezelése során az OGYK-ban a 2006. november 13-án a mellkasfalán keresztül elvégzett szív-ultrahang vizsgálat eredménye alapján nem végezték el azonnal a nyelőcső felől végzett szív-ultrahang vizsgálatot. A döntés az Alaptörvény több rendelkezésébe is ütközik, és az indítványozó Alaptörvényben biztosított, a jelen indítványban felsorolt jogait sérti.

Az ügyben perújítási eljárás jelenleg nincs folyamatban.

Mivel a sérelmezett ítéletek Alaptörvénybe ütközése csak azok megsemmisítésével szüntethető meg, **kérjük a t. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék indítványunknak helyt adni, azokat az Abtv. 43. §-a alapján megsemmisíteni és a Fővárosi Törvényszék 6. P. 25.850/2010/51. sz. elsőfokú, a felperesek keresetét III. r. alperessel szemben elutasító ítéletét hatályában fenntartani.**

Kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy döntését a jogi képviselő postai címére szíveskedjék kézbesíteni.

Az indítványozót képviselő dr. Majoros Melinda jogtanácsos képviseleti jogosultságát a Pp. 67. § (1) bekezdés i) pontja, az 1983. évi 3. tvr. 7. § (1) bekezdése, valamint a honvédelmi szervezetek jogi képviseléről szóló 18/2011. (XII. 29.) HM rendelet 7. §-ára figyelemmel, jogtanácsosi igazolvánnyal igazolja, melynek másolatát csatoljuk.

Budapest, 2015. március 3.

Tisztelettel:

Magyar Honvédség Egészségügyi Központ
indítványozó jogi képv.

Honvédelmi Minisztérium

dr. [REDACTED]

Honvédelmi Minisztérium

Igazgatási- és Jogi Képviseleti Főosztály
(1055 Budapest, Balaton utca 7-11.)

Tel. [REDACTED]

E-mail: [REDACTED]

Ellenjegyzem, k.m.f.:

Mellékletek:

1. Jogi képviselő jogtanácsosi igazolványának másolata
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról (3 darab)
3. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 6.P.25.850/2010/51. sz. közbenső és részitélete
4. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéletábrla 7.Pf.21.563/2013/7. sz. közbenső és részitélete
5. A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott, Pfv.III.21.113/2014/4. sz. közbenső ítélete
6. Indítványozó felülvizsgálati kérelme (a Fővárosi Törvényszék útján)
7. A Honvédelmi Minisztérium és az Egészségügyi Minisztérium között létrejött, 2007. június 29-én kelt megállapodás
8. Az OGYK megszüntető okirata
9. Az OGYK Magyar Államkincstár törzskönyvi nyilvántartásában szereplő törzskönyvi kivonata
10. Az ÁEK Alapító Okirata
11. Az EKI Szervezeti- és Működési Szabályzatának kivonata
12. Az EKI 2010. május 7-i főigazgatói beszámolójának kivonata

Készült: 8 példányban

Egy példány: 13 lap

Ügyintéző (tel.): ■■■■■ § ■■■■■ jt. ■■■■■

Kapják: 1-7. sz. pld: Alkotmánybíróság (Fővárosi Törvényszék útján)

8. sz. pld: Irattár